

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio IV. An Berthæ, postquam vidit Cajum alteri ligatum Matrimoniô,
reviviscat jus antiquum adversùs Titium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

rit dimittere, si secundum ob latens impedimentum ducere non posset, eo quod mutatis circumstantiis placere possit, qui prius displicuit. *Alterum*, quia Titius contrarium suo juri non fecit absolute, ac verè, sed solum conditionate, & per errorem: nemo autem censetur renuntiare juri suo absolute, qui movetur per errorem & ignorantiam sui motivi unici. Et quia verba, *mit der*

Bertha *istis aus &c.* in eodem fundabantur errore, etiam nihil operantur. *Tertium* cadit ex eodem principio; quia Titius non absolute, & verè, renuntiavit actioni suæ, quamvis hæc, si Bertha illam per exceptionem elidere voluisset, inefficax fuisset.

✻ (o) ✻

QUÆSTIO IV.

An Berthæ, postquam vidit Caium alteri ligatum Matrimonio, reviviscat jus antiquum adversus Titium?

Sine ambagibus breviter ex dictis & dico, non quidem reviviscere, cum nunquam fuerit extinctum, sed semper hucusque salvum perdurasse, ut adeo, si nunc Titio velit nubere, fortassis quia nunc prior de ipso concepta persuasio deprehenditur fuisse erronea, vel ne in fama periculum subeat, si, postquam duobus successivè fratribus fidem dedit, neutrum ducat &c. eundem petere in matrimonium possit. Cum enim, uti

in *quest. 2.* docui, Sponsalia metu & per injuriam extorta valeant, consequenter metum passæ Berthæ jus efficax adversus Titium tribuerint, ipse verò huic juri nunquam valide renuntiaverit, cum Sponsalia nova cum Caio inita ob impedimentum publicæ honestatis, licet ignoratum, invalida fuerint, jus ipsius salvum permanit, ut adeo, si velit, eodem adhuc uti valeat; eò quod nec per factum illud, quo nova Sponsalia contraxit, nec per ulla verba renuntia-

tiationem sui juris declaraverit, & sic liberè dimiserit Titium; quippe non aliter censenda est Sponsalia cum Caio contrahere voluisse, quam sub conditione tacita, si illum possit habere maritum; quæ conditio cum impleri non potuerit, licet ipsa putaverit impleri posse, non censenda est juri suo renunciare voluisse adversus Titium quaesito. Et ex hoc capite apparet, quòd Leges non ir-

ritando Sponsalia metu extorta magis consulant metum passis, quam si irritassent; sic enim, si postea contingat gratum ipsis fore Matrimonium, compartem ad illud compellendi facultatem habent, non habent, si Sponsalia essent
invalida.

TITULUS II.

De Desponsatione Impuberum.

DECISIO CXXV.

De puero & puella à parentibus in im-
pubertate desponsatis, à qua tamen desponsatio-
ne puer intra annum post pubertatem
adeptam se resilire decla-
ravit.

IN quadam Republica parentes, ut
in nobilioribus familijs conser-

ventur opes, mire sunt solliciti de
Matrimonijs suorum liberorum,
atque